

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 28. februára 2019 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Oslobodenie od dane – ?lánok 13 B písm. b) – Prenajímanie nehnuteľného majetku – Pojem – Zmluva o prevode práv na po?nohospodárske využívanie po?nohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice“

Vo veci C?278/18,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa ?lánku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd, Portugalsko) zo 14. marca 2018 a doručený Súdnemu dvoru 24. apríla 2018, ktorý súvisí s konaním:

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

proti

Fazenda Pública,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory F. Biltgen (spravodajca), sudcovia C. G. Fernlund a L. S. Rossi,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú žasť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, R. Campos Laires, P. Barros da Costa a M. J. Marques splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Costa de Oliveira a L. Lozano Palacios, splnomocnené zástupkyne,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypo?utí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ?lánku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov ?lenských štátov

týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Manuelom Jorgem Sequeirom Mesquitom na jednej strane a Fazenda Pública (Štátna pokladnica, Portugalsko) na druhej strane vo veci dodatočných výmerov dane z pridanej hodnoty (DPH) za rok 2012, týkajúcich sa zmluvy o prevode práv na poľnohospodárske užívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, uzavretej so spoločnosťou Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça Lda.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 šiestej smernice, ktorý je súčasťou jej hlavy II, nazvanej „Rozsah platnosti“, stanovoval:

„[DPH] podlieha:

1. dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou;

...“

4 Podľa článku 5 ods. 8 šiestej smernice:

„V prípade prevodu, nezávisle od toho, či za úhradu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] alebo nie alebo ako príspevok spoločnosti, všetkých aktív alebo ich časti môžu členské štáty rozhodnúť o tom, že sa neuskutočnilo žiadne poskytnutie [dodanie – *neoficiálny preklad*] tovaru a v takom prípade sa bude príjemca považovať za následníka prevodcu. Keď je to vhodné, môžu členské štáty prijať potrebné opatrenia na predchádzanie deformáciám v konkurenčných podmienkach v prípadoch, keď príjemca plne nepodlieha dani.“

5 Článok 13 šiestej smernice, nazvaný „Oslobodenie od dane na území štátu“, v časti B s názvom „Iné oslobodenia od dane“ stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločensva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

...

b) prenajímanie nehnuteľného majetku s výnimkou:

1. poskytovania ubytovania, podľa definície v zákonoch členských štátov, v hotelovom sektore alebo v sektoroch s podobnou funkciou, vrátane poskytovania ubytovania v prázdninových táboroch alebo na miestach určených na stanovanie,
2. prenajímanie budov a priestorov na parkovanie vozidiel,
3. prenajímanie trvalo inštalovaných zariadení a strojov,
4. prenajímanie sejfov.

Ľuské štáty môžu aplikovať nasledujúce výnimky na rozsah platnosti tohto oslobodenia od dane:

...“

6 Šiesta smernica bola s účinnosťou od 1. januára 2007 zrušená a nahradená smernicou Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1). Obsah článku 13 B písm. b) šiestej smernice bol prakticky v nezmenenej forme prebratý do článku 135 ods. 1 písm. l) a článku 135 ods. 2 smernice 2006/112.

Portugalské právo

7 Článok 9 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z pridanej hodnoty, ďalej len „CIVA“) v znení uplatniteľnom v prípade skutkových okolností vo veci samej stanovoval:

„Od dane sú oslobodené:

...

(30) Prenájom nehnuteľného majetku. Toto oslobodenie sa nevzťahuje:

- a) na poskytovanie ubytovacích služieb v hotelovom sektore alebo v sektoroch s podobnou funkciou, vrátane kempingových miest;
- b) prenájom parkovacích miest alebo plôch na parkovanie;
- c) prenájom trvalo inštalovaných zariadení a strojov, ako aj akýkoľvek iný prenájom nehnuteľností, ktorý vyplýva z odplatného prevodu práv na užívanie obchodnej alebo priemyselnej prevádzky;
- d) prenájom sejfov;
- e) prenájom priestorov na účely usporiadania výstav alebo na reklamné účely;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Žalobca vo veci samej je správcom dedičstva pána Adelina Gonçalvesa Mesquita. Pán Gonçalves Mesquita uzavrel zmluvu so spoločnosťou Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça, ktorá vykonáva činnosť v sektore vinohradníctva. Podľa tejto zmluvy pán Gonçalves Mesquita previedol za protihodnotu, ktorá bola vyplatená ako záloha, právo na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, ktorej bol vlastníkom a na ktorej sa nachádzali vinice. Uvedená zmluva bola uzavretá na obdobie jedného roka s automatickým obnovením na rovnaké obdobie až po jej vypovedanie jednou zo zmluvných strán.

9 Podľa správy týkajúcej sa daňovej kontroly za rok 2002 uvedené plnenie spočívajúce v prevode práv podliehalo DPH. Celková výška daňových výmerov, ktoré boli na tieto účely zaslané, bola stanovená na 107 527,10 eura, pričom bola zvýšená o kompenzačné úroky.

10 Žalobca vo veci samej podal proti týmto daňovým výmerom žalobu na Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela (Správny a daňový súd Mirandela, Portugalsko) s odvolaním sa na oslobodenie od DPH stanovené v článku 9 bode 30 CIVA. Keďže táto žaloba bola zamietnutá, žalobca vo veci samej podal odvolanie na Tribunal Central Administrativo Norte (Ústredný správny súd – sever, Portugalsko), ktorý rozhodol uznesením o nedostatku právomoci a

postúpil spis na Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd, Portugalsko).

11 Tento posledný uvedený súd uvádza, že z judikatúry Súdneho dvora, najmä z rozsudku zo 4. októbra 2000, „Goed Wonen“ (C?326/99, EU:C:2001:506), na jednej strane vyplýva, že oslobodenie prenajímania nehnuteľného majetku od DPH stanovené v ?lánku 13 B písm. b) šiestej smernice, ktorý zodpovedá ?lánku 135 ods. 1 písm. l) smernice 2006/112, sa vz?ahuje na plnenia, ktorými majiteľ nehnuteľnosti prevedie na nájomcu právo ju využívať na dohodnutú dobu a za odmenu tak, akoby bol jej majiteľom, a vylúči akúkoľvek inú osobu z výkonu tohto práva. Na druhej strane, keďže prenajímanie nehnuteľného majetku obvykle predstavuje relatívne pasívnu ?innos?, plnenia, ktoré zahŕajú aktívnejšie využívanie tohto majetku, sú vylúčené z pôsobnosti tohto oslobodenia.

12 Vzhľadom na túto judikatúru vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, má pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či zmluva týkajúca sa prevodu práv na využívanie viníc na obdobie jedného roka s automatickým obnovením predstavuje prenajímanie nehnuteľného majetku v zmysle uvedených ustanovení.

13 Za týchto podmienok Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa ?lánok 135 ods. 1 písm. l) smernice 2006/112 týkajúci sa oslobodenia plnení spo?ívajúcich v nájme nehnuteľností od dane vykladať v tom zmysle, že takéto oslobodenie sa uplatňuje na zmluvu o prevode práv na po?nohospodárske využívanie po?nohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, ktorá bola uzavretá so spoločnosťou vykonávajúcou po?nohospodársku ?innosť na obdobie jedného roka s automatickým obnovením na rovnaké obdobie a za protihodnotu vo forme nájomného splatného ku koncu každého roka?“

O prejudiciálnej otázke

14 Na úvod treba uviesť, že ?lánok 135 ods. 1 písm. l) smernice 2006/112, ktorého výklad je predmetom položenej otázky, nebol v ?ase, keď nastali skutkové okolnosti vo veci samej, ešte ú?inný. Za týchto podmienok a na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu treba preskúmať túto otázku z hľadiska príslušného ustanovenia šiestej smernice.

15 Možno teda konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má ?lánok 13 B písm. b) šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že oslobodenie prenajímania nehnuteľného majetku od DPH stanovené v tomto ustanovení sa vz?ahuje na zmluvu o prevode práv na po?nohospodárske využívanie po?nohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, na spoločnosť vykonávajúcu ?innosť v sektore vinohradníctva, ktorá bola uzavretá na obdobie jedného roka s automatickým obnovením a za protihodnotu vo forme nájomného splatného ku koncu každého roka.

16 Podľa ustálenej judikatúry sú oslobodenia od dane stanovené v ?lánku 13 šiestej smernice autonómnymi pojmami v práve Únie (rozsudky zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen“, C?326/99, EU:C:2001:506, bod 47, a z 15. novembra 2012, Leichenich, C?532/11, EU:C:2012:720, bod 17).

17 Okrem toho uvedené oslobodenia od dane predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady uvedenej v ?lánku 2 šiestej smernice, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré zdaniteľná osoba uskutoční za protihodnotu, a treba ich preto vykladať doslovne, pričom pojem prenajímanie nehnuteľného majetku uvedený v ?lánku 13 B písm. b) tejto smernice je širší než pojem stanovený v jednotlivých vnútroštátnych právnych predpisoch (rozsudok zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen“, C?326/99, EU:C:2001:506, body 46 a 49, ako aj citovaná judikatúra).

18 Súdny dvor v mnohých rozsudkoch definoval prenájímanie nehnuteľného majetku v zmysle tohto ustanovenia ako právo priznané majiteľom nehnuteľnosti nájomcovi využíva za protihodnotu a na dojednanú dobu túto nehnuteľnosť, akoby bol jej vlastníkom, a vylúči akúkoľvek inú osobu z výkonu tohto práva (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen“, C-326/99, EU:C:2001:506, bod 55, a zo 6. decembra 2007, Walderdorff, C-451/06, EU:C:2007:761, bod 17, ako aj citovanú judikatúru).

19 Súdny dvor tiež spresnil, že oslobodenie od dane uvedené v článku 13 B písm. b) šiestej smernice vysvetľuje skutočnosť, že prenájímanie nehnuteľného majetku, keďže ide o ekonomickú činnosť, obvykle predstavuje relatívne pasívnu činnosť, ktorá nevytvára veľkú pridanú hodnotu. Takáto činnosť sa teda musí odlišovať od ostatných činností, ktoré majú buď priemyselný, alebo obchodný charakter, akými sú výnimky uvedené v bodoch 1 až 4 tohto ustanovenia, alebo majú účel, ktorý lepšie vystihuje poskytovanie služieb, než jednoduché poskytnutie veci na využívanie, ako je právo využívať golfové ihrisko, právo použiť most za protihodnotu poskytujúcu v zaplatení poplatku, či dokonca právo umiestniť automat na cigarety v obchodnom zariadení (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen“, C-326/99, EU:C:2001:506, body 52 a 53, ako aj z 18. novembra 2004, Temco Europe, C-284/03, EU:C:2004:730, bod 20).

20 Z toho vyplýva, že pasívny charakter prenájímania nehnuteľného majetku, ktorý odôvodňuje oslobodenie takýchto plnení od DPH na základe článku 13 B písm. b) šiestej smernice, vyplýva zo samotnej povahy plnenia a nie zo spôsobu, akým nájomca využíva dotknutú vec.

21 Ako už rozhodol Súdny dvor, z priznania tohto oslobodenia je teda vylúčená činnosť, ktorá zahŕňa nielen pasívne poskytnutie nehnuteľného majetku na využívanie, ale aj určitý počet obchodných činností, akými sú dohľad, stála správa a údržba zo strany majiteľa, ako aj poskytnutie iných zariadení, takže v prípade neexistencie osobitných okolností nemôže prenájom tejto veci predstavovať hlavné plnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2001, Stockholm Lindöpark, C-150/99, EU:C:2001:34, bod 26).

22 Naproti tomu skutočnosť, že nájomca nehnuteľného majetku využíva tento majetok na obchodné účely v súlade so zmluvou o nájme, nemôže svojou povahou vylúčiť majiteľa tohto majetku z uplatnenia oslobodenia od DPH stanoveného v článku 13 B písm. b) šiestej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, bod 29).

23 Pokiaľ ide o vec samu, treba konštatovať, že sa nezdá, že by bola spochybnená skutočnosť, že poľnohospodárska pôda, na ktorej sa nachádzajú vinice a ktorej poľnohospodárske využívanie je vo veci samej predmetom zmluvy o prevode práv, predstavuje nehnuteľný majetok v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice. V tejto súvislosti, pokiaľ ide konkrétnejšie o vinice vysadené na tejto pôde, je nutné pripomenúť, že pojem „nehnuteľný majetok“ neznamená, že dotknuté veci musia byť neoddeliteľne spojené so zemou. Postačuje, že s nimi nemožno hýbať ani ich ľahko premiestniť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. januára 2003, Maierhofer, C-315/00, EU:C:2003:23, body 32 a 33, ako aj z 15. novembra 2012, Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, bod 23). Zdá sa, že je to tak v prípade uvedených viníc, čo však musí preskúmať vnútroštátny súd.

24 Treba tiež konštatovať, že zmluva o prevode práv na poľnohospodárske využívanie, o akú ide v prejednávanej veci, predstavuje prenájímanie nehnuteľného majetku v zmysle uvedeného ustanovenia, ako je vysvetlené v bodoch 18 až 20 tohto rozsudku. Na jednej strane ide totiž o prevod dotknutej poľnohospodárskej pôdy majiteľom na nadobúdateľa na dojednanú dobu v

trvaní jedného roka s automatickým obnovením a za protihodnotu spočívajúcu v nájomnom. Na druhej strane nikde v rozhodnutí vnútroštátneho súdu sa neuvádza, že by majiteľ okrem tohto prenájmu poskytol nadobúdateľovi iné služby, ktoré by mali povahu obchodných činností.

25 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o otázku vnútroštátneho súdu týkajúcu sa doby trvania zmluvy o prevode práv dotknutej vo veci samej, ako aj podmienok jej obnovenia, treba pripomenúť, že samotná doba trvania prenájmu nie je ako taká rozhodujúcim prvkom, na základe ktorého možno kvalifikovať zmluvu o prenájme nehnuteľného majetku v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice, okrem prípadu, že by išlo o krátke doby trvania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2004, Temco Europe, C-284/03, EU:C:2004:730, bod 21 a citovanú judikatúru). V každom prípade uvedená doba a uvedené podmienky obnovenia nemožno považovať za nezlučiteľné s prenajímaním v zmysle tohto ustanovenia.

26 Úvahy nachádzajúce sa v bode 24 tohto rozsudku nemôžu vyvrátiť ani tvrdenia, ktoré uviedla portugalská vláda vo svojich písomných pripomienkach.

27 Po prvé skutočnosť, že nadobúdateľ dotknutého nehnuteľného majetku vo veci samej nemá tie isté práva ako majiteľ, najmä vzhľadom na to, že nemôže nahradiť vinice využívaním pôdy na iné účely, ale musí pokračovať vo využívaní dojednanom v zmluve o prevode práv, nebráni tomu, aby táto zmluva nespádala do pôsobnosti oslobodených plnení uvedených v článku 13 B písm. b) šiestej smernice. Ako totiž vyplýva z judikatúry citovanej v bode 18 tohto rozsudku, tieto plnenia priznávajú nájomcovi alebo nadobúdateľovi právo využívať dotknutý nehnuteľný majetok, akoby bol jeho majiteľom, najmä tým, že vylučujú akúkoľvek inú osobu z výkonu tohto práva. V ich prípade nedochádza k prevodu všetkých práv majiteľa tohto majetku na nájomcu.

28 Po druhé nemožno uznať tvrdenie, podľa ktorého má predmet zmluvy o prevode práv dotknutej vo veci samej širší rozsah než uvedené plnenia, pretože spočívajú v prevode celého majetku a všetkých práv spojených s dotknutým poľnohospodárskym využívaním, pričom táto prevádzka má povahu podniku. Za týchto okolností portugalská vláda tvrdí, že v dôsledku tejto zmluvy došlo aj k prevodu nehmotného majetku a nehmotných práv, akými sú zákonné povolenia výsadby viníc určených na výrobu vína, schopnosť uvedenej poľnohospodárskej prevádzky dosahovať zisky, ako aj meno alebo označenie podniku.

29 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že vzhľadom na skutočnosť, že nehnuteľný majetok, ktorý bol prevedený na základe uvedenej zmluvy, bol predmetom len prenájmu a nie prevodu vlastníckych práv, takýto prevod nepredstavuje prevod celého majetku v zmysle článku 5 ods. 8 šiestej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, body 22 a 23).

30 Na druhej strane Súdny dvor rozhodol, že o jediné plnenie ide vtedy, ak dva alebo viaceré prvky či úkony poskytnuté zdaniteľnou osobou tak úzko spolu súvisia, že objektívne tvoria jediné neoddeliteľné hospodárske plnenie, ktorého rozčlenenie by bolo neprirodzené (rozsudok z 19. decembra 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, bod 33 a citovaná judikatúra).

31 Ako uvádza portugalská vláda, vzhľadom na to, že zmluva o prevode práv dotknutá vo veci samej sa týka nielen uvedeného nehnuteľného majetku, ale viedla aj k prevodu určitého nehmotného majetku a nehmotných práv, nemožno tento majetok a tieto práva oddeliť od prevodu uvedeného nehnuteľného majetku, ale sú jeho súčasťou, takže uvedená zmluva o prevode práv predstavuje jediné plnenie, v rámci ktorého je poskytnutie nehnuteľného majetku na využívanie hlavným plnením. Za týchto podmienok táto zmluva predstavuje plnenie spadajúce do pôsobnosti článku 13 B písm. b) šiestej smernice (pozri analogicky rozsudok z 19. decembra 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, body 39 až 41).

32 Okrem toho, hoci položená otázka osobitne neuvádza prípady vylúenia z oslobodenia od DPH stanoveného v článku 13 B písm. b) šiestej smernice, ktoré sú taxatívne vymedzené v tomto ustanovení a ktoré navyše zodpovedajú vylúeniam uvedeným v článku 135 ods. 2 smernice 2006/112, treba na úely poskytnutia užitoenej odpovede vnútroštátnemu súdu konštatovať, že sa nezdá, že by sa na dotknuté plnenie vo veci samej vzahovalo niektoré z týchto vylúení.

33 Konkrétne vylúenie, ktoré spoíva v prenájme trvalo inštalovaných zariadení a strojov nachádzajúce sa v článku 13 B písm. b) prvom odseku bode 3 šiestej smernice, ktoré uviedol vnútroštátny súd vo svojom odôvodnení návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj rakúska vláda vo svojich písomných pripomienkach, nemožno vzhľadom na skutkové okolnosti vo veci samej uplatniť. Na jednej strane vinice nemožno kvalifikovať ako zariadenia alebo stroje. Na druhej strane zo spisu, ktorým disponuje Súdny dvor, nevyplýva, že k poľnohospodárskej pôde, ktorá je predmetom zmluvy o prevode práv dotknutej vo veci samej, patria zariadenia, stroje či iný obchodný alebo priemyselný majetok. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti spresuje, že sa nepreukázalo, že by spoločnosť nadobúdajúca okrem činnosti v sektore vinohradníctva vykonávala činnosť, akou je výroba vína.

34 Navyše hoci portugalská vláda poukazuje na článok 13 B písm. b) druhý odsek šiestej smernice, na základe ktorého môžu členské štáty stanoviť dodatočné vylúenia z pôsobnosti oslobodenia od dane stanoveného v bode 13 B písm. b), táto vláda neuvádza nijaké ustanovenie portugalského práva, ktoré by stanovovalo takéto vylúenie a ktoré by bolo možné uplatniť na plnenie dotknuté vo veci samej.

35 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 13 B písm. b) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie prenajímania nehnuteľného majetku od DPH stanovené v tomto ustanovení sa vzahuje na zmluvu o prevode práv na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v sektore vinohradníctva, ktorá bola uzavretá na obdobie jedného roka s automatickým obnovením a za protihodnotu vo forme nájomného splatného ku koncu každého roka.

O trovách

36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie prenajímania nehnuteľného majetku od dane z pridanej hodnoty stanovené v tomto ustanovení sa vzahuje na zmluvu o prevode práv na poľnohospodárske využívanie poľnohospodárskej pôdy, na ktorej sa nachádzajú vinice, na spoločnosť vykonávajúcu činnosť v sektore vinohradníctva, ktorá bola uzavretá na obdobie jedného roka s automatickým obnovením a za protihodnotu vo forme nájomného splatného ku koncu každého roka.

Podpisy

* Jazyk konania: portugal?ina.